

## **Lovvalg og regres ved skader forvoldt af trækkere med tilkoblede trailere i udlandet – Ny Højesteretsafgørelse.**

*BS-21188/2022-hjr - Højesterets dom af 9. september 2025*

### **1. Faktiske omstændigheder**

Sagen udsprang af to færdselsuheld i 2016. Det første fandt sted i Tyskland den 6. juni, det andet i Spanien den 13. september. I begge tilfælde var der tale om, at der blev forvoldt tingsskade af et vogntog bestående af en udenlandsk trækker (henholdsvis polsk og litauisk) og en dansk-indregistreret trailer, som var udlejet af en trailerudlejningsvirksomhed ("Trailerejeren").

De nationale grønkortbureauer i Tyskland og Spanien – Deutsches Büro Grüne Karte e.V. og Ofesauto – udbetalte erstatning til de skadelidte i overensstemmelse med reglerne i skadestedets ret (lex loci delicti). Efterfølgende fremsatte grønkortbureauerne krav mod Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM) om refusion i henhold til Internal Regulations (IR). DFIM betalte kravene og modtog i den tyske sag delvis refusion fra den polske trækkers motoransvarsforsikringsselskab. DFIM fremsatte herefter regreskrav mod Trailerejeren for trailernes andel af erstatningen iht. tysk og spansk ret med henholdsvis 28.842,12 kr. vedrørende den tyske sag og 4.871,59 kr. vedrørende den spanske sag.

Ved afgørelsen af sagen skulle Højesteret tage stilling til, hvilket lands ret, der skulle anvendes ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt DFIM var berettiget til regres. Uheldene var indtruffet i udlandet, men sagens parter (DFIM og Trailerejeren) var hjemmehørende i Danmark.

### **2. Dommens resultat og begrundelse**

Højesteret afsagde dom den 9. september 2025. Højesteret fastslog, at spørgsmålet om, hvorvidt grønkortbureauerne i Tyskland og Spanien kunne fremsætte regreskrav imod Trailerejerne, skulle afgøres efter skadestedets ret, tysk ret for uheldet i Tyskland og spansk ret for uheldet i Spanien. Højesteret lagde vægt på, at uheldene var sket i udlandet, at de skadelidte var hjemmehørende dér, og at de relevante erstatnings- og forsikringsordninger var tæt knyttet til de respektive lande.

For dette resultat talte den traditionelle danske uskrevne lovvalgsregel, som tillægger skadestedet betydelig vægt, især i trafiksager, hvor de lokale erstatnings- og forsikringssystemer er tæt integreret.

Højesteret afviste, at det havde betydning for lovvalget, at der var tale om en regressag imellem to danske parter, og at de benyttede trailere var indregistreret i Danmark.

Konsekvensen af lovvalget var, at trailerne efter tysk og spansk ret blev kvalificeret som uforsikrede, fordi der ikke var tegnet særskilt traileransvarsforsikring. Dermed var betingelserne for DFIMs regres opfyldt.

I Tyskland fordeles ansvaret som udgangspunkt 50/50 mellem trækker og trailer. I Spanien er standardfordelingen 70/30, hvis en konkret skyldfordeling ikke kan fastlægges. Skadelidte kan i begge lande kræve hele beløbet hos en af de ansvarlige parter, hvorefter der sker intern regres mellem trækker og trailer i henhold til den nationale fordelingsnøgle.

På den baggrund konkluderede Højesteret, at DFIM, som havde udbetalt trailerens andel til de udenlandske bureauer, var berettiget til regres over for Trailerejeren. Højesteret tog DFIMs påstande til følge og tilkendte i alt 33.713,71 kr. i regres, 100.000 kr. i tilbagebetaling af sagsomkostninger fra landsretten samt 330.387,50 kr. i sagsomkostninger for landsret og Højesteret.

### 3. Bemærkninger til dommen

For leasingselskaber og andre Trailerejere betyder det, at lejeaftaler vedrørende trailere bør indeholde bestemmelser om pligt til at tegne særskilt traileransvarsforsikring, når traileren skal anvendes i lande, hvor dette er et krav.

Dommen giver også grundlag for at rejse spørgsmål om, hvorvidt det af kontraktsgrundlaget bør fremgå, at trailerejeren, skal friholdes af lejerens, hvis der ikke er tegnet ansvarsforsikring.

Trailerejeren forsøgte at fremhæve de danske elementer (parterne, registreringen, forsikringsaftalerne). Men dette var ikke nok fravige skadestedets ret. Der kræves en "*stærk tilknytning*" til Danmark, eksempelvis hvis både skade, skadelidte og skadevolder var danske, og skadestedet blot tilfældigt.

Endelig er spørgsmålet om bevisbyrde helt centralt. Højesteret fastslår, at det er Trailerejeren, der har bevisbyrden for, at traileren er dækket af en ansvarsforsikring, der lever op til kravene i skadestedets land. Hvis der ikke kan fremlægges tilstrækkelig dokumentation, vil trailerne blive kvalificeret som uforsikrede.

--oo0oo--